

РЕШЕНИЕ

№ 6540

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2590** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по изпратената по подсъдност от Софийски районен съд искова молба вх.№ 2013003/13.07.2020г. на „ЛЕСТАР“ ООД, подадена чрез управителя Е. К. А., с която срещу Столична община /уточнителна молба от 31.07.2020г., представена по гр.д.№ 30318/2020г. по описа на СРС/ е предявен иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за присъждане на сумата в размер на 3674,67 лева /уточнителна молба от 04.04.2022г./, представляваща обезщетение на ищеца за причинените му имуществени вреди за периода от 2015г. до 2021г., изразяващи се в заплатена такса за битови отпадъци, като услугата по сметосъбиране и сметоизвозване не е извършена от общината.

Предвид направените уточнения с допълнително представени молби, вкл. тази от 13.04.2022г., съдът приема, че фактическото основание, на което се базира претенцията е незаконосъобразно бездействие на длъжностни лица на ответника – неизпълнение на задълженията по Наредбата на Столичен общински съвет за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /наредбата/ - сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, за които ищецът е заплатил такса за битови отпадъци.

В молба, постъпила по делото на 05.10.2022г. ищецът сочи, че съгласно приложения по делото от ответника договор, сключен между възложителя Столична община и изпълнителя Д. „Щ. УМВЕЛТСЪРВИЗ“ № СО15-РД55-344/10.06.2015г. трябва да има подробно описание на териториите, където ще се извършват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване. В случая такова по делото не било представено. Освен това, според чл.22, ал.4 от същия договор между изпълнителя и ползвателя на услугата трябва да има двустранно подписан протокол за предоставени безвъзмездно съдове за битови отпадъци. Такъв протокол посочва, че по делото липсва, защото никога не е подписван и никога такива съдове не са му предоставяни, както и никога не са предоставяни такива услуги на ищцовото дружество. Съгласно чл.22, ал.5 от договора копие от подписаните двустранно протоколи между изпълнителя и ползвателя на услугата следва да бъдат предадени на СО до един месец от започване на дейността. Обстоятелството, че в архива на СО също няма такива протоколи според него потвърждава твърдението му за непредоставяне на услугата, за която е събрана таксата.

В съдебно заседание искът се поддържа лично чрез управителя на дружеството Е. А.. Ответникът по предявения иск, в писмен отговор на исковата молба, го оспорва както по основание, така и по размер. Съображенията му са, че таксата за битови отпадъци се определя върху данъчната оценка на имота и се дължи от всички собственици на недвижими имоти – жилищна или нежилищна като правната уредба на това задължение се намира в Закона за местните данъци и такси и чл.23 и чл.24 от Наредбата за определяне и администриране на местни данъци и такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

В съдебно заседание така изразеното становище за неоснователност на исковата претенция се поддържа чрез юр.Д. – П..

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на исковата претенция, тъй като в хода на производството ищецът не е доказал причиняването на заявените в исковата молба вреди.

Съдът, като се запозна с изложеното в исковата молба, становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В случая се претендира присъждане на обезщетение за имуществени вреди, представляващи заплатената такса за битови отпадъци от ищцовото дружество за периода от 2015г. до 2021г., срещу която сума то не е получило заплатената услуга от ответника. Доколкото разпоредбата на чл.204, ал.4 АПК предвижда, че незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението, както и с оглед обстоятелството, че искът е насочен срещу Столична община, която е юридическо лице и съответно е пасивно легитимирана да отговаря по него /чл.205, ал.1 АПК/, съдът приема, че искът, с който е сезиран е допустим.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

Изведени от правната норма на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, с оглед наведеното от ищеца фактическо основание на исковата претенция, предпоставките за уважаване на исковата претенция, които следва да са налице кумулативно, са наличието на незаконосъобразно бездействие, причинени вреди и пряка причинно-следствена връзка между тях като под бездействие следва да се има предвид фактическо такова, по см. на чл.256 АПК. Отговорността е обективна и безвиновна – чл.4, ал.1 ЗОДОВ.

Страните не спорят, че ищцовото дружество е собственик на ПИ с идентификатор 68134.1100.7 по кадастралната карта на [населено място],[жк], [улица], м.“Бранище“. Съгласно чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т.1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Страните не спорят, че процесният имот попада в приложното поле на тази разпоредба.

Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти, които съгласно чл.64, ал.1 ЗМДТ освен данък върху недвижимите имоти заплащат и такса за битови отпадъци. Последната, съгласно чл.62 ЗМДТ се заплаща за извършваните от общината услуги по три компонента - събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Дейностите по предоставяне на услугите по чл.62, според чл.66, ал.1 ЗМДТ включват: 1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците - за услугата по чл.62, т.1; 2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци - за услугата по чл.62, т.2; 3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване - за услугата по чл.62, т.3.

Определянето на размера на таксата се извършва в съответствие с чл.67 ЗМДТ и наредбата по чл.9 – в конкретния случай приложение намира Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 на СОС по Протокол № 93 от 23.11.2006г., изменена и допълнена с последващи негови решения.

Изключенията, в които такса битови отпадъци не се събира са регламентирани в чл.71 и чл.71а ЗМДТ като втората разпоредба не е относима към конкретния случай. Съгласно чл.71 ЗМДТ не се събира такса за:

1. услугата по чл.62, т.1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл.66, ал.1, т.2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината;
2. услугата по чл.62, т.1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл.66, ал.1, т.2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл.9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота;

3. услугата по чл.62, т.1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл.9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

В конкретния случай процесният имот попада в урбанизирана територия, но е незастроен, което се установява от приложената към исковата молба скица на поземлен имот № 15-208425/28.04.2016г., т.е. попада сред изключенията, посочени в чл.71, т.2 ЗМДТ.

С оглед предвидената в закона възможност за освобождаване от заплащане на такса за битови отпадъци, от страна на ищцовото дружество са подадени декларации по чл.27, ал.2 от посочената по-горе наредба, предвиждаща, че не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и лицата по чл.18, ал.4, ал.6 и ал.7, са подали декларация по образец (Декларация № 2) за това обстоятелство в отделите "Местни данъци и такси" на Дирекция "Приходи и администриране на местни данъци и такси" по местонахождение на имота в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. По делото са приети като доказателства декларация от 24.10.2014г., 24.10.2015г., 27.10.2016г., 24.10.2017г., 25.10.2018г., 28.10.2019г. и 14.10.2020г. /л.17-23 по делото/, че процесният имот на адрес [населено място], Район „К. поляна“, [жк], [улица], м.“Бранище“ няма да се използва за периода от 2015г. – 2021г. Макар ищецът да не е представил доказателства за датите и входящите номера, с които тези декларации са заведени в отдел „Общински приходи“ - К. поляна към Дирекция "Общински приходи" и да твърди, че не съхранява тази информация /молба, постъпила по делото на 11.09.2023г./, ответникът не оспорва факта на подаването им /изрично изявление на пълномощника му, обективизирано в протокола от открито съдебно заседание, проведено на 23.03.2023г./, с оглед което и от него е формулирано твърдение, че не претендира Столична община да е предоставяла на ищцовото дружество услугата сметосъбиране и сметоизвозване /пак в същия протокол/.

В последствие, въз основа на представената от него информация от Дирекция „Общински приходи“ – отдел „Общински приходи“-К. поляна, заявява, че декларациите по чл.27, ал.2 от наредбата за 2016г., 2018г. и 2019г. не са постъпили при него и съответно е начислена такса битови отпадъци /ТБО/ в пълен размер. Последното – че ТБО за 2016г., 2018г. и 2019г. е начислена в пълен размер, се потвърждава от приетото и неоспорено от страните заключение на допълнителна съдебно-икономическа експертиза, изготвено от вещото лице С. С., което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено.

По делото са приети като доказателства приходни квитанции за заплатени от ищцовото дружество такси битови отпадъци за периода от 2015г. до 2021г. /л.24-32 по делото/ в общ размер на 3674,57 лева – толкова, на колкото възлиза исковата претенция.

Въз основа на тях и останалите доказателства по делото експертът дава заключение, че за 2015г., 2017г. и 2020г. ищецът е заплатил определената му ТБО и дължими лихви за просрочие без начислени суми за сметосъбиране и сметоизвозване, в съответствие с подадените декларации по чл.27, ал.2 от наредбата. Следователно в тази част искът е неоснователен, доколкото за заплащането на ТБО по втората и

третата компонента - за услугата по чл.62, т.2 и т.3 ЗМДТ, а именно третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации и поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване, законът не предвижда възможност за освобождаване, независимо от характеристиките и местоположението на имота.

За 2016г., 2018г. и 2019г., както се посочи по-горе, е начислена и заплатена от ищеца ТБО в пълен размер, както следва:

- за 2016г. ТБО 695,00 лева и лихви за просрочие 89,24 лева, като при подадена декларация по чл.27, ал.2 от наредбата би следвало да бъдат начислени и заплатени ТБО 437,85 лева и лихви за просрочие 23,97 лева или надвзетата ТБО би била 257,15 лева и лихви за просрочие 65,27 лева;

- за 2018г. ТБО 695,00 лева и лихви за просрочие 52,17 лева, като при подадена декларация по чл.27, ал.2 от наредбата би следвало да бъдат начислени и заплатени ТБО 444,80 лева и лихви за просрочие 38,66 лева или надвзетата ТБО би била 250,20 лева и лихви за просрочие 13,51 лева;

- за 2019г. ТБО 695,00 лева и лихви за просрочие 8,55 лева, като при подадена декларация по чл.27, ал.2 от наредбата би следвало да бъдат начислени и заплатени ТБО 444,80 лева и лихви за просрочие 0,63 лева или надвзетата ТБО би била 250,20 лева и лихва за просрочие 7,92 лева.

С оглед липсата на представени от ищеца доказателства за датата и начина на подаване на декларацията по чл.27, ал.2 от наредбата за съответните години, съдът приема, че макар да са изготвени, тези декларации не са подадени или не са подадени в нормативно определения срок и следователно за тези периоди правилно е начислена ТБО в пълен размер, която, както се установи е заплатена от ищеца.

Същевременно обаче, от доказателствата по делото, в т.ч. приетото без оспорване от страните заключение по основната съдебно-икономическа експертиза, се установи, че макар да е заплатена, услугата не е предоставена.

По делото са приети като доказателства Договор между Столична община /като възложител/ и „Чистота Искър“ ЕООД /като изпълнител/, съгласно който изпълнителят предоставя услуги „събиране и транспортиране на отпадъци“, ведно с Допълнителни споразумение № 1 с посочен район „К. поляна; Договор между Столична община /като възложител/ и Д. „Щ. УМВЕЛТСЪРВИС“ /като изпълнител/, съгласно който изпълнителят предоставя услуги „събиране и транспортиране на отпадъци“, ведно с Допълнителни споразумение № 1 с посочен район „К. поляна“; Хронологични ведомости на счетоводна сметка 401 „Задължения към доставчици от страната с осчетоводени дължими и платени суми за извършени услуги „събиране и транспортиране на отпадъци“; данъчни фактури, издадени от изпълнители на услуги „събиране и транспортиране на отпадъци“ за периода 2016г. - 2021г., ведно със Заявки за възлагане и извършване на дейност „събиране и транспортиране на отпадъци“ и ежедневни констативни протоколи.

Съгласно чл.22, ал.4 от сключения между Столична община и Д. „Щ. УМВЕЛТСЪРВИС“, „Всички видове съдове, обслужващи домакинствата, се дават на същите безплатно срещу Протокол от Изпълнителя, в който ползвателите се задължават да стопанисват с грижата на добри стопани да изхвърлят в тях единствено отпадъците, за които са предназначени или предоставянето на съд за отпадъци на ищеца - кофа, контейнер или контейнер тип „бобър“ или контейнер за отпадъци

следва да бъде осигурено от изпълнителя на услугата „събиране и транспортиране на отпадъци“ срещу Протокол от изпълнителя, който съд за отпадъци ползвателите се задължават да стопанисват с грижата на добри стопани да изхвърлят в него единствено отпадъците, за които са предназначени. Такъв протокол не е приложен по делото.

При посещение на процесния имот вещото лице не е установило наличие в него и в близост до него на съд за отпадъци, предоставен на ищеца - кофа, контейнер или контейнер тип „бобър“.

След запознаване с приложените по делото писмени доказателства вещото лице не установява наличието на конкретни данни за извършена и ползвана услуга „сметосъбиране и сметоизвозване“ по отношение на имота на ищеца, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, [жк], [улица], местност „Бранище“.

Следователно налице е заплатена от ищеца такса за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване“ за периодите 2016г., 2018г. и 2019г. С оглед установеното по делото, а именно, че услугата не е предоставяна за имота на дружеството за тези периоди, то тази заплатена такса представлява за него имуществена вреда – обедняване имуществото на ищеца тъй като срещу заплатената такса за услугата то не е получило такава.

Организацията на дейността по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране, третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината – услугите по чл.62 ЗМДТ, за които се начислява и събира такса битови отпадъци от задължените лица по чл.11 ЗМДТ, законът с разпоредбата на чл.63, ал.2 вменява в задължение на кмета на общината. В случая се установи неизпълнение на това задължение от негова страна по отношение на процесния имот или доказано намира съдът фактическото основание, на което е предявен процесният иск – неоснователно бездействие на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт.

Налице е и пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразното бездействие и настъпилата вреда - увреденото лице не би претърпяло вреди, ако задължението по организиране дейността за предоставяне на услугите по чл.62, т.1 ЗМДТ беше изпълнено по отношение на процесния имот.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „ЛЕСТАР“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, по предявения иск с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, сумата в размер на 844,25 лева /осемстотин четиридесет и четири лева и двадесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение на ищеца за причинените му имуществени вреди, изразяващи се в заплатена такса за битови отпадъци по чл.62, т.1 от Закона за местните данъци и такси за 2016г., 2018г. и 2019г.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЛЕСТАР“ ООД срещу Столична община иск с

правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ за сумата над 844,25 лева до пълния предявен размер от 3674,67 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: